

WhatsApp relats

2023

VII Concurs de WhatsApp relats per a
alumnes de 4t d'ESO i nivells equivalents
de l'Alt Pirineu, Aran i Andorra

obres premi ades

EL TALENT CREATIU DE LA NOSTRA JOVENTUT

Us presentem les 10 obres premiades en el concurs WhatsApp Relats per a alumnes de 4t d'ESO i nivells equivalents de l'Alt Pirineu, Aran i Andorra. La del 2023 és la 7a edició del premi, una iniciativa transfronterera que té com a objectiu fomentar la creació literària dels joves estudiants per mitjà d'una eina d'ús tan habitual com és el telèfon mòbil i de la popular aplicació de missatgeria instantània WhatsApp.

El dia 12 de gener al matí, més de cinc-cents alumnes d'una vintena de centres educatius d'aquests territoris van disposar d'una hora de temps per escriure un micro-relat en format de missatge de WhatsApp. El tema a partir del qual havien de crear la narració el van conèixer just abans de començar, i va ser aquest: **“Tu ja saps per què et dic que no”**. A partir

d'aquell moment, la imaginació i la creativitat es van posar en marxa en tots aquells nois i noies. S'iniciava l'aventura de crear una bona història i condensar-la en un màxim de cent paraules. Tot un repte!

Després va venir, per part de l'organització, el procés de recopilar els treballs, fer-ne una primera selecció per mitjà d'un comitè tècnic avaluador i, finalment, deixar en mans del jurat la tria dels 10 relats finalistes i l'elecció, entre aquests, d'un primer, un segon i un tercer premi. Una tasca que no ha estat fàcil a causa de l'alt nivell de les obres que van arribar al tram final del concurs. Tot el procés deliberatiu s'ha portat a terme sense conèixer ni el noms ni els centres dels autors dels treballs.

L'enhorabona als premiats i les premiades, una felicitació que fem extensiva a la totalitat de participants i als equips docents dels centres que s'han sumat a aquesta iniciativa, una proposta cultural pirinenca que travessa fronteres i que té en les llengües pròpies del territori les eines de creació literària de la nostra joventut.

Alt Pirineu, Aran i Andorra, abril de 2023

CENTRES PARTICIPANTS:

Col·legi La Salle. La Seu d'Urgell
Col·legi Sant Ermengol. Andorra la Vella
Colegio Español María Moliner. La Margineda
Escola Andorrana d'Encamp
Escola Andorrana d'Ordino
Escola Andorrana de Santa Coloma
Institut Escola d'Oliana. Oliana
INS El Pont de Suert
INS Hug Roger III. Sort
INS Joan Brudieu. La Seu d'Urgell
INS La Pobla de Segur
INS La Valira. La Seu d'Urgell
INS Morelló. Esterri d'Àneu
INS Pere Borrell. Puigcerdà
INS Tremp
INS Val d'Aran. Vielha
Lycée Comte de Foix General. Andorra la Vella
Lycée Comte de Foix Professional. Andorra la Vella
Unitat d'Escolarització Compartida. La Seu d'Urgell

RELATS PRESENTATS A CONCURS:

551

TEMA DEL CONCURS:

“Tu ja saps per què et dic que no”

1r premi

La decisió

Aquesta sala d'espera m'està mantant, la decisió més difícil de la meua vida necessita una resposta definitiva. S'ensuma un aire ple d'incertesa, ara em toca donar-te explicacions. Ho sento. Deu sonar hipòcrita però... Tinc quinze anys i no et puc donar la vida que et mereixes. Tu ja saps per què et dic que no, per què et dic que no a una vida... Encara que mai et vaig desitjar t'he estimat durant uns llargs tres mesos plens d'angoixa. Acaben de cridar-me, així que em toca dir-te adéu i demanar-te una vegada més perdó.

Hanna Stasans Montanez

Lycée Comte de Foix
Andorra la Vella

2n premi

No ho sé, tu ja saps per què et dic que no, però és que no m'atreveixo a dir que m'agrades, perquè a penes et conec, tot i que amb tu vaig tenir un bon pressentiment malgrat que no sé res de tu.

No sé quin és el teu color preferit, ni la teva cançó preferida i tampoc quina és la pel·lícula que et fa plorar.

No sé què et fa riure, ni tampoc que t'emprenya, no sé, no sé, no sé...

Per això és que t'escric, perquè només sé que t'agraden els xurros i jo per tu matinarà un diumenge.

Judit López Barbero

INS Hug Roger III
Sort

3r premi

No ho sé. Ets un tros de beneit que promets coses que després no fas. Xerres molt i després ets un amagapinyes botifarraire que només busca cagandances. Ets un escarabat de sacristia que només fas d'espantall els diumenges quan va a l'església a resar per un tal falanguero. D'esquilatontos barat vas passar a espantalloques. Tots els dissabtes i ara cada divendres em recordes que ets un malengiponat que no em deixa anar als partits. Per acabar només vull dir-te una cosa: moromo, matalasser i palatreco, perquè entris en raó d'una vegada i em facis cas. Vull jugar, ho entens?

Lluís Porta Isant

Institut Escola d'Oliana
Oliana

Finalista

No, era la paraula més repetida aquest mes entre metges, psicòlegs i psiquiatres.

Vull tornar a casa, obrir el mòbil i mirar fotos, perfectes, les que no em podré fer mai.

No sé qui sóc, ni què vull fer. Em vull curar, ser normal, amb problemes superables. I vull seguir aquí, al món.

Avui ha vingut la mare, m'ha dit que encara no podia tornar a casa, em volia sana, volia no haver de preocupar-se perquè la seva filla no mengés, no s'estimés, i tampoc no es cuidés.

Ara, mentre em miro al mirall, sé perquè m'ha dit que no!

Carla Boldú Castillo

Col·legi La Salle
La Seu d'Urgell

Finalista

No és no

Tu ja saps per què et dic que no. Per totes les vegades que no em vaig atrevir a dir-te que no, a dir-te que no en tenia ganes, que em feies mal. Per mi, per la meva salut mental, la meva dignitat, la meva resposta és no. Mereixo ser respectada i estimada, no maltractada. És màgic com una simple paraula té el poder d'aturar tantes coses, tant sofriment... Si, m'hauria agradat utilitzar-la abans, però ara que ja tinc el valor de pronunciar-la, et dic que no, i tu ja saps per què.

Eulàlia Gallardo Riberaygua

Lycée Comte de Foix
Andorra la Vella

Finalista

Una ruptura difícil

Ja havia passat un mes de la meva ruptura amb en Joan. Jo ja havia passat pàgina i ja tenia una relació amb una noia. Però ell continuava insistint-me perquè la deixes i tornes amb ell. Ell em donava molts motius, però jo sempre responia “Tu ja saps per què et dic que no”. Fins que un dia, mentre jo estava a casa sola amb la meva xicota, algú va trucar a la porta. No esperava a ningú. Vaig mirar pel forat de la porta. Eren els pares del Joan. La mare plorava, vaig sortir. Què passa?

Jana Pey Busquets

Lycée Comte de Foix
Andorra la Vella

Finalista

Havia perdut el compte de les vegades que havia passat. Sentia fàstic quan m'acariciava amb aquelles mans, que tants altres cossos havien tocat.

Insistia un cop, i un altre; les seves mentides eren bales directes al cervell que em tancaven en una gàbia, amb les mans lligades i la boca tapada.

Volia escapar-ne, ho intentava a plena veu, però ningú em sentia. El monstre amb cos i ànima s'havia apoderat de mi.

Ho vaig tornar a consentir, tancant els ulls i aguantant la respiració; aquella matinada va vessar-se per fi la meva sang fins a la darrera gota.

Ares Dalmau Buchaca

INS La Valira
La Seu d'Urgell

Finalista

El vent airejava, jo esbufegava i sense pensar-m'ho dues vegades vaig començar a córrer. El tenia darrere, però aquesta nit la boira es converteix en el meu enemic més gran, sento la seva respiració, sento el perill que m'envolta, l'ignoro i segueixo corrent, sense direcció i sense sentit, buscant un refugi. M'envolta un silenci aterridor, em sento sola, sé el que ve, però no estic preparada. Ell ja sap per què li vaig dir que no, però segueix i segueix sense cap mena de simpatia, em desperto i sento un mal infinit del qual mai em recuperaré.

George Kasl Lilly

INS La Valira
La Seu d'Urgell

Finalista

Sol. Sense ganes de seguir. No m'ho deixa provar. Ja no em sento viu. L'angoixa m'envaeix. El cor deixa de bategar. La sang no flueix. És com aquella llum que s'encén i s'apaga. El meu cor em crida el que el meu cap m'amaga. El telèfon sona. Esperança dins de mi. És ella. Tantes coses li haig de dir. Millor cap. Les meves mans tremolen, recordant el que ha passat. No he estat jo, m'ha fet enutjar. De nou tornem-ho a intentar. Joiós. Els ulls em brillen. Altra vegada. Les mans tacades de sang, què he fet. Com he estat capaç.

Aleix Estanyol Fages

INS Pere Borrell
Puigcerdà

Finalista

Paraules que ho diuen tot

No, una paraula simple però entenedora. Et dic que no. No a tots els moments viscuts, no a la nostra història, no a nosaltres. M'agradaria poder dir que sí, però hi ha vegades que s'ha de saber deixar anar i aquesta és una d'elles. El buit que deixes és enorme, sé que costarà refer-me, però ara t'he de perdre a tu perquè si deixo que et quedis m'acabaré perdent a mi. Una sensació inexplicable em recorre per la pell, no sé si és el correcte, però si us plau marxa. No vull deixar d'estimar, en canvi, sí que vull deixar d'estimar-te.

Júlia Domingo Fuentes

Escola Andorrana
Santa Coloma

COMISSIÓ TÈCNICA DE SELECCIÓ

Tècnics pedagògics del Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya, de l'Ajuntament de la Seu d'Urgell i del Ministeri d'Educació i Ensenyament Superior del Govern d'Andorra:

Marcel·la Armengol

Carme Garcia

Ainhoa Guevara

Isabel Lesmes

Alan Machado

Helena Marsal

Sandra Meya

Isabel Rodríguez

Núria Salvadó

Josep Serentill

Elisabet Valls

JURAT

Isidre Domenjó (president). Escriptor

Iñaki Rubio (secretari). Escriptor i ensenyant

Sandra Adam. Escriptora i ensenyant

Íngrid Colilles. Tècnica de Joventut

Teresa Colom. Escriptora

Txema Díaz-Torrent. Escriptor i ensenyant

Júlia Fernández. Bibliotecària

Montse Milan. Escriptora i ensenyant

Enric Quílez. Escriptor

Inés Sáñez. Bibliotecària

GESTIÓ TÈCNICA INFORMÀTICA

Tècnics del Consell Comarcal de l'Alt Urgell:

Marcel Torner

Arnau Vilalta

